

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

Se, det var den 16. december 1966. Det er nær to år siden. Siden da er der selvfølgelig sket en del, og der er jo altså bl. a. sket det, at hr. Erling Dinesen nu ser lidt anderledes på disse problemer som det ærede medlem hr. Erling Dinesen end dengang som arbejdsminister.

P. E. Eriksen: Hr. Erling Dinesen hævdede, at arbejdsløshedsforsikringen var taget ud af socialreformkommissionens arbejdsfelt. Ja, det er den på det nuværende tidspunkt, fordi der sidder et arbejdsløshedsforsikringsudvalg; derfor har vi villet vente for at se det resultat, man vil komme med derfra. Det er tanken, som det også er udtrykt i kommissoriet, at skabe et fælles trykkesystem, og jeg vil gerne støtte arbejdsministeren, når han peger på en koordinering på dette område.

Ordføreren for forslagsstillerne (Krog Hansen): Det skal være en ganske kort bemærkning til fru Hanne Reintoft, som ikke rigtig kan forstå, hvorfor man ikke kan sammenligne de arbejdsløse med de syge. Jeg må lige gøre fru Hanne Reintoft opmærksom på, at når man er syg, går der normalt nogle penge til medicin og forskellige andre ting, og det vil altså sige, at man har udgifter derhjemme, som man ikke har på arbejdspladsen.

Må jeg endelig gøre en bemærkning til fru Hanne Reintoft, der spurgte: hvorfor skal man kun have 90 pct. eller måske 95 pct., hvorfor skal man ikke have 100 pct.? Jeg ved, at fru Hanne Reintoft flere gange har slået til lyd for, at dobbelt husførelse er dyrere en enkelt, det er dyrere for den, som er på sin arbejdsplads og spiser i et marketenderi, at spise dér end hjemme hos sig selv, men man kan naturligvis diskutere, om det skal være 95 pct. eller 90 pct., det er helt klart; dog må der være en vis forskel, for der er en udgift forbundet med et erhverve indkomsten.

(Kort bemærkning).

Erling Dinesen: Jeg vil bare sige til hr. Erik Hansen (Ålborg amt) — som nu her fra talerstolen bekræfter, at vi var enige i 1967 om, at målsætningen var en egentlig erstat-

ning for tabt arbejdsfortjeneste, men føjer til, at der toges forbehold på forskellige områder — at det er nok muligt, at man, hvad angår det arbejde, som over en årrække frem i tiden skulle foregå i socialreformkommissionen, tog et vist forbehold, men der var enighed om, at vi gennem et selvstændigt arbejde skulle nå frem til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvad angår arbejdsløshedsforsikringen. At de ting må ses i sammenhæng med syge- og ulykkesforsikringen, er da helt klart, men også her er det jo sådan, at socialreformkommissionens arbejde ikke skal bremse en naturlig udvikling på dette felt; det er baggrunden for, at socialdemokratiet for ganske nylig har fremsat forslag i folketinget om en koordinering af disse ting. Der er ikke tale om, at jeg ser anderledes på disse forhold i dag, end jeg gjorde på noget tidligere tidspunkt; vi har været enige om målsætningen, vi har ønsket at fremme det så meget som muligt. Det, vi har oplevet, er desværre, at de radikale med alle mulige krumspring forsøger at løbe fra de tilsagn, man tidligere har givet.

(Kort bemærkning).

Erik Hansen (Ålborg amt): Som jeg citerede før, udtalte den daværende arbejdsminister, hr. Erling Dinesen, i december måned 1966, at der var grund til at se hen til socialreformkommissionen, som ønsker at beskæftige sig med disse ting. Med andre ord: i 1966 havde hr. Erling Dinesen ingen betænkelighed ved at afvente socialreformkommissionens betænkning, men nu, 2 år efter, hvor vi er endnu nærmere inde på det endelige resultat fra socialreformkommissionen, har hr. Erling Dinesen altså skiftet standpunkt.

(Kort bemærkning).

Erling Dinesen: Det er en form for historisk skrivning, som ikke holder nogen steder. Der er aldrig taget noget forbehold gående ud på, at den målsætning, hvad angår arbejdsløshedsforsikringen, vi var enig med de radikale om, skulle afvente resultatet af arbejdet i socialreformkommissionen.

Svend Haugaard: Som deltager i de forhandlinger, der blev ført, husker jeg dem jo